રસ્તાને મેફીલ

ગઝલ-દીલ-આરામ

બે આના.

૭૮૬

પરસ્તાને મેહફીલ

યાને

ગઝલે-દીલ-આરામ

ગઝલ—

—:▭:—

મહોબ્બત ગેયરસેં મેરી, છુડે દો યા **રસુલીલ્લાહ,**
મુઝે [illegible] હી દીવાના, બનાદો યા **રસુલીલ્લાહ.**
લગા તક્યે ગુનાહોં કે, પડા દીન રાત સોતા હું !
મુઝે ઈસ ખ્વાબે ગફલતસે, છુડા દો યા **રસુલીલ્લાહ.**
પડા હું મેરે દરિયામેં, ભવરમેં ખાતા હું ચક્કર !
કીનારે લુત્ફસે મુઝકો, લગાદો યા **રસુલીલ્લાહ.**
અંધેરી ગમમેં મુઝકો, અકેલા છોડ જાવેંગી !
વહાં હો ફઝલસે તેરે, ઉજેલા થા **રસુલીલ્લાહ.**
બડી કીસમત હમારી હે કે, ઉમ્મતમેં તુમ્હારી હે !
ભરોસા દીનોં દુન્યામેં, તુમ્હારા યા **રસુલીલ્લાહ.**
યેહી હય આરઝુ દીલમેં, પઢું તુજ નામકી તસબીહ,
કરૂં કુછ કામ દુન્યામેં, તુમ્હારા યા **રસુલીલ્લાહ.**

ખુદા **મુજકો** મદીનેમેં, જો લેજાવે તો બહેતર હય !
કે **રોઝા** જાકે મે દેખું, તુમ્હારા યા **રસુલીલ્લાહ**,
હુશેની પાર હે મેરા, કે જીનકા મુલ્કહે અયતુલ્લાહ,
મુસાફીર હું મેં **કાઅબેકા** દીખાદો યા **રસુલીલ્લાહ**.

ગઝલે-મુજતર—તર્જ-કવ્વાલી—

ફિર ચાહે **તું**-ના આના ઓ આન બાનવાલે,
ઝુટા હી **વઆદા** કર લે સચ્ચી જુબાન વાલે.
એક **બોસા** માંગને પર યહ ગીલિયાં યહ ગુસ્સા
ઈસિ દરજે ફિદા ? સવદા ઉંચા દુકાન વાલે.
યહ ચુપ ચુપકે બાતે આખે ચુરા ચુરાકર,
હમ બી હંય **આંખ** રખતે **હમ** બી હય **કાન** વાલે.
એક **હાથ** ઓર કાતિલ, ઈન નીમ બિસમીલો પર,
તડપા કરેંગા કબ તક યહ આધી જાન વાલે.
કઆબે મે તુંઝ કો ઢુંઢા ઓર બુતકદે મે જાકર,
કુછ તો પત્તા બતાદે ઓ લામકાન વાલે.

ગઝલ—

—:▭:—

કયા પુછતે હો સાહબ મુઝસે કે, **કયા હે દુન્યા**.
હીસોં હવા કા ઘર હે, દારૂલ **ફના હે દુન્યા**.

શેર } આંખ, કાન, મુખ, મીચકે નામ **નીરંજન** લે,
અંદર કે પટ જબ ખુલેં તો બાહર કે પટલે.

ગરચે બચશ્મે જાહીર, ઈસમેં **હંસી-ખુશી** હે,
લેકીન હૈ **ગમકી** બસ્તી, ઈબ્રત કી જા હૈ દુન્યા !

શેર } ખોટ કપટ મત સરધરો મંઝીલ અપની દુર,
નેકી કુચ્છ કમાઈ લો જો પુંજી હો ભરપુર.

ઇસ પીરજાલ મેં કુચ્છ ઉલ્ફત કી ખુ નહિં હૈ,
ગો બાદીયુલ નજર મેં એક **દીલરૂબા હૈ દુન્યા.**
ગર આજ હૈ કીસીકી કલ હોગી દુસરે કી,
હર જાઈ બેહયા હૈ ઔર **બે વફા હૈ દુન્યા.**

ગઝલે-જલીલ-કવ્વાલી—

મીસ્લે **પરવાના** ફીર હર એકકા દીલ હો ગયા,
યાર જીસ **મહેફીલ** મેં બયઠા, શમઅ મહેફીલ હો ગયા.
દસ્ત બાજુ કી નજાકત પાઉં કી **જંજીર** હૈ,
દો કદમ ચલના તેરે **ખંજર** કો મુશ્કીલ હો ગયા.
હુસ્ન વાલોં કે લીએ, જૌહર હૈ ખુને આશકાં,
મીલ ગઇ **તેગે** અદા, જીસકો વો **કામીલ** હો ગયા.
સચ યેહ કહેતે હંય કે, સોહબત મે બડી **તાસીર** હૈ,
મેરે કામીલ કા હર એક અંદાજ **કાતીલ** હો ગયા.
ચાલ થી બાદે બહારીકી તેરી **તલવાર** મેં,
જખ્મ ખાતેહી શગુફતા ગુનચએ દીલ હો ગયા.
હોંકે રૂખસત માર ડાલા હાએ ઉસ બેદર્દને,
કલ મસીહા બનકે આયા આજ કાતીલ હો ગયા.
ઇશ્ક કરના હે તો પરવાને સે અય દીલ સીખલે,
જો સરે મહેફીલ નીશારે શમઅ મહેફીલ હો ગયા.
કત્લે ગાહમેં ખુબ હુસ્નો ઇશ્કકી ચોટે ચલી,
મંય ઇધર તડપા ઉધર જલ્લાદ બીસ્મીલ હો ગયા.
દીન જુદાઈ કા નહિં કાટે સે કટા અય **જલીલ,**
યેહ ભી સખ્તી મેં કીસી **માશુકકા** દીલ હો ગયા.

ગઝલે-તાહીર-ગઝલ—

દવાએ દર્દ હો મોઅજીજ, નુમાયો રશ્કે **ઈસા** હો
જો તુમ ચાહો તો બીમારે મોહબ્બત ક્યું ન અચ્છા હો.
મજા **બરસાત** કા તબ હૈ કે વોહ સીનેસે લીપટા હો,
ઈધર **બીજલી** ચમકતી હો, ઉધર **બાદલ** ગરજતા હો.
ઉસે માલુમ તો જબહો દીલે મોમીન કા તરસાના,
કીસીકી યાદમે વોહ બુતે કાફીર બી તરસ્તા હો.
અભી ખીચા ન થા **ખંજર** કે પહેલુ સે નીકલ આયા,
દીલે મુસ્તાક કો શૌકે શહાદત હો તો અયસા હો.
ઉઠે બાલીન સે જબ કહેકર **તબીબો** કો બુલા લાઉ,
પુકારા **દરદે દીલ** ક્યંુ તુમ્હી રશ્કે મસીહા હો.
દીલે **બીસ્મીલ** તડપ કર રકસ દીખલાએ સરે મહેફીલ,
જો તુમસે આંખ લડજાએ તો પુતલી કા તમાશા હો.
ઉડા દેતે હંય વોહ બાતોંમેં **તાહીર** મેરે મતલબકો,
બલા ફીર નકશા દીલ પર કીસ તરહ હરફે **તમન્ના** હો.

નઇ-ગઝલ—તર્ઝે-કવ્વાલી—

ચાહના હય જીસકો દીલ, વોહ **દીલરૂબા** મીલતા નહીં,
મુદ્દઇ કીસમત હય દીલકા મુદ્દઆ મીલતા નહીં.
સારી દુન્યા અય અઝીઝો છોડ દી જીસકે લીએ,
અબ ભી હમકો વોહ બુતે ના આશના મીલતા નહીં.
મોત બી આતી નહી **દમ** બી નીકલ જાતા નહી,
ક્યા **કયામત** હય મસીહાબી મેરા મીલતા નહીં.
ક્યું નહીં **પહોંચાએ** ઉસ ગુલતક મેરે **પેગામ** કો,
ક્યા પતા ઉસકા તુઝે બાદે સબા મીલતા નહીં.

જુસતજુમેં જીસકે અશરફ હો ગઇ આંખે ચકોર,
દેખને કો ભી હમે વોહ, માહેલકા મીલનાં નહી.

ગઝલે—અકબર—કવ્વાલી—

અલ્લાહો ગની કૈબએ વાલાએ **મોહમદ**,
હએ શમસો કમરપે કદ્દે પાએ **મોહ'મદ**.
ઝનજીરભી ડીલતી રહી બીસ્તરભી રહા ગર્મ,
એક દમમે સરે અર્શ ગયે આએ મોહમદ.
આંખોમે તમન્નર દીલે શયદા મેં મોહબ્બત,
લબપર હય ફુગાં સરમે હય સોદાએ મોહમદ.
દામનમેં છુપા લે મુઝ દામનમેં છુપા લે,
પરદા મેરે એબોંકાન ખુલ જાએ મોહમદ.
હસરત હય કે જબ કબરમેં અહબાબ ઉતારેં,
અકબરકી ઝબાંપર હો સદા નામે **મોહમદ**.

નઇ—ગઝલ—તર્જે—કવ્વાલી—

સંભાલો દીલ **મોહબ્બતમેં** તો અયસા હોહી જાતા હય,
જીગરકી બે કલીસે દર્દ પયદા હોહી જાતા હય.
રકીબો રશ્ક કયું કરતે હો, ગર ઉનકો મોહબ્બત હય.
જીસે દીલ પ્યાર કરતા હય, વોહ અપના હોહી જાતા હય.
નીકલ જાતે હંય બલદારોકે બલ સબ ઇસ્કમે હી તો,
જો આયા ઇસ શીકંજેમે વોહ. **શયદા** હોહી જાતા હય.
હસીનોંકો ખુદા જબ હુસ્ન દે દેતા હય મનમાના,
તો અપને ચાહને વાલોંસે, ગમઝા હોઇ જાતા હય.
અદુને દમ ન મારા સુનતેહી યેહ હાલ પોશીદા,
કે ઘરપર ઉસ **સનમકે** રોઝ મેહશર હોઇ જાતા હય.

નઈ–ગઝલ–તર્જે–કવ્વાલી,

સુના હય આપ ઝીકરે આશીકે નાશાદ કરતે હંય,
જઝાકલ્લા મુઝે ભુલે હુએ કો યાદ કરતે હંય.
ઉરૂજે ગુલકી મહેંદી આજ કયા હય સહને **ગુલશનમેં**,
કે મુરગાને ચમન શોરે **મુબારક** બાદ કરતે હંય.
ઉતર આતી હંય પરીયાં સાફ ઉનકે શીશએ દીલમેં,
નહીં મઅલુમ કયા **જાદુ** યેહ આદમ ઝાદ કરતે હંય.
નહી મઅશુકો આશીક અપને શુગલસે ગાફીલ,
વોહ સેહને બાગકો હમ દસ્તકો આબાદ કરતે હંય.
કતરકર નોચકર પર તોડકર પર બાંધકર ફરહત,
વાહ મુરગાને ચમનકો કયસે આઝાદ કરતે હંય.

નઈ–ગઝલ–તર્જે–કવ્વાલી.—

હસ્તી કી નહી રેહતી હય જબ દારકમેં **બુ–ભી**,
ક્યું મુહસે નીકલને લગા ઉનકે માનો **તુ–ભી**.
મેહબુબ ભી પેહલુમે હય બીસ્તર લબ જુબા,
મોજુદ હય **સાકી** બી **સુરાહી** ભી સુબુ ભી.
હય **હુસ્ન** તેરા સારે **હસીનાં** સે નીરાલા,
વયસી હી અતા કી તુજે **અલ્લાહને** ખુબી.
વો બાગમેં સયર કો જાતે હંય તો હંસ કર,
કીસ **પ્યારસે** કેહતે હંય કે હમરાહ હો તુ–ભી.
બદનામ ફકત મેં હી નહીં ચાહમે તેરી,
રૂસ્વાએ **જહાં** હો ગયા અબ **ઈશ્કમેં** તુ–ભી.
સચ પુછો તો હય જાન મુઝે સબસે પ્યારી,
સૌ **જાનસે** લેકીન હય **પીયારા** મુઝે તુ–ભી.

કામીલ હય અગર **શૌક** શહાદતકા તો **એક** રોઝ.
મીલ જાયગા ખુદ **ખંજરે** કાતીલસે ગુલું ભી.
દામનસે છુટા હય ન છુટેગા કભી ધબ્બા,
રંગ લાયગા એક રોઝ શહીદોંકા લહુ–ભી.
તોકીર અઝીઝ અબ યે સરે બઝમ હય તેરી,
વોહ આપકી જા અબ તુંજ હૈ કેને લગા તું–ભી.

ગાયન. —:▭:—

ખુને જીગરકો પીતે હેય બસ ગમમેં તેરે યાર.
સહેરે ચમન મેંફીરતે હય બસ ગમમેં તેરે યાર,
અયસી હવા ચલાકે **જમના** મોહે દીખાઈ.–બસ૦
મેં ચુપકે ચુપકે રોતી હું બસ ગમમેં તેરે યાર.
હું ગમમે તેરે રોતી મુંહ આંસુએસે ધોતી,
વોહ કહાં ગયો મેરો મોતી મેં મોતા બીના નહી સોતી.
દીલ ઉસીકો દાજીએ જો દીલદાર યાર હો.
ક્યા **હીંદુ** ક્યા **મુસલમા** કદર દાન યાર હો.
મેરી નઝર જા તુમસે લડગઇ મેં પલંગસે નીચે ગીરગઈ.
વોહ કયાં ગીયો મેરો પ્યારો મેં અગ્ની જેસી જલગઇ,
બસ ગમમેં તેરે યાર–ખુને જીગર કો.—

નઇ–ગઝલ–તર્જે–કવ્વાલી—

તુમતો કરતે હો **દીલ લગી** દીલકી, ક્યા મીટાવોગે બે કલી દીલકી,
હમસે પુછો કે હમપે બીતી હય, આપ ક્યા જાનેં બે કલી દીલકી.
જા ઉતારા પરીકો શીશેમેં, વોહ જો આએ તો બન પડી દીલકી.
બે ખુદીમેં બતા દીયા મેંને, બાત ઝાલીમને પુછ લી દીલકી,
કીસકી બાતોંમેં આ ગયા બેદમ તુને મટ્ટી ખરાબ કી દીલકી.

સનમખાને ઇશ્ક—ગઝલ.

ઉઠાયા રંજ ફુરકતમેં તેરી રશકે કમર બરસોં,
જલાયા હૈ **લહુ** બરસોં ધુલાયા હૈ **જીગર** બરસોં.
ફીકરકે યાર મે યા રબ ગએ યુંહી ગુજર બરસોં,
રહા દીલ મુદ્દતોં **મુઝતર** ઉઠ દરદે **જીગર** બરસોં.
તસવ્વર મેં તુમ્હારે દીલ ઉલઝને કા રહે બાઇસ હે,
લીખા કોઈ ન **ખત** બરસોં ન લેતે હો **ખબર** બરસોં.
શબે ફુરકત હૈ યારબ યા કે રહે રોજે કયામત હૈ,
બડા અંધેર હૈ હોતી નહીં જીસકી સહર બરસોં.
રકીબે રૂશીયા ને તફરકા ડાલા ખુદા માલુમ,
કે મુદ્દત તક રહી હમ પર ઇનાયત કી નજરે બરસોં.

સનમખાને ઇશ્ક—કવ્વાલી.

બાબે **રહમત** તેરાં બંદોંપે ખુલા હૈ કે નહી,
તું હિજાબે દીલે મોઅમીનમેં છુપા હૈ કે નહી.
બંદે તુઝ—પરે ન કરે નાઝ તો ફીર કીસપે કરેં,
તુહી બતલાદે કે આખીર તું **ખુદા** હે કે નહી.
ક્યું ડરે કહરસે ઉમ્મીદે કરમ ક્યુ ન રખ્ખેં,
તેરી **રહમત** તેરે ગુસ્સં—સે સીવા હૈ કે નહી
કોનસે તેયે ખઝાનેમેં કમી હે **મવલા**,
ફીર મેરે દર્દકી કુચ્છ ઉસમેં **દવા** હૈ કે નહીં.

સનમખાને ઇશ્ક—કવ્વાલી.

મેરે દીલમેં જબકે વોહ તશરીફ ફરમા હો—ગયા,
બે—શકો લા—રેબ ફીર અરશે યા **અલ્લા** હો—ગયા

ઈશ્ક જીસ દીનસે **મોહમદ મુસતફાકા** હો–ગયા,
સચ તો યે હૈ ખાસ મેં **બંદા ખુદાકા** હો–ગયા,
હીજરમે ઘબરા ન અય દીલ પહલે અબ લા તક–નતુ,
ફીર મીલાયેગા **ખુદા** ગર લુત્ફ ઉસકા હો–ગયા,
આતશે દોજખ મુઝે છુ–જાએ ક્યા ઉસકી મજાલ.
ક્યુ કે મેં શયદા **હબીબે કીબ્રીયાકા** હો–ગયા,
વઅ–દયે વસ્લ અબ તો પુરાકીજીયે બહેરે **ખુદા.**
આજ કલ કરતેહી એક જમાના હો–ગયા,
જાહીદા હમકો નહી **જન્નતસે** તેરી કામ કુછ,
કુચયે **દીલદાર** અબ મસકન હમારા હો–ગયા.
જાનકર ખાલી **કફન** વાપસ હુએ મુનકર નકીર,
ઈશ્કમેં અય •જાન તેરે લાગીર મે અયસા હો–ગયા.
મીલસે **આઇના** કે અય હયરાં ક્યું હયરાન હૈ,
ક્યા **મોહંમદ મુસતફાકા** તુંભી **શયદા** હો–ગયા.

નઈ–ગઝલ. ગઝલે શાનમખાને ઈશ્ક—

હજારોં મર મીટે ઉસ શોક પર જીસદમ **શબાબ** આયા,
જો આયા તો **કયામત** બનકે આંખોમેં હીજાબ આયા.
હસીન જબતક ન કોઇ સામને, હો હો ઘરમેં દોજખ **હૈ,**
શબાબ આયા **ઈલાહી** યા મેરે દીલકા અજાબ આયા.
નીછાવર કર દીએ જબ મયને અકલો હોશ સબ–ઉનપર
મેરે પહેલુમેં તબ જાકર કહીં **મસ્તે–શરાબ** આયા
પએ તફરીહ જીસદમ બામ પર વોહ બે **નકાબ** આયા,
બતાઉ ક્યા કે દીલમેં કીસ તરહકા ઇજતેરાબ આયા.

શબે ખીલવત સી કુચ્છ **હસરત** ન નીકલી વાએ નાકામી,
કભી ઉનકો **હયા** આઇ કભી મુજકો **હીજાબ** આયા.

ગઝલે-તાલીબે દીદાર—

ઉસને કહા પેહચાન લે મેં કાતિલે ખુંખાર હું !
મયને કહા તુમપર ફીદા હોનેકો મે, તૈયાર હું !
ઉસને કહા અય બેહયા ફિર બઝમ મે ક્યું આ ગયાં !
મયને કહા કાબુ નહી દીલસે મેરે લાચાર હું !
ઉસને કહા તુ **રુબે અરની** ક્યું હે મુસાફી તરેહ !
મયને કહા જલવહ દેખા મેં તાલીબે દીદાર હું !
ઉસને કહા ગરદનપે તેરી ફીરહ્ં શમશીર કો !
મયને કહા દેરી ન કર જીનેસે મેં બેઝાર હું !
ઉસને કહા તુને મુજેહ બદનામો રૂસવા કર દીયા !
મયને કહા તેરે લીયે રૂસવા સરે બાઝાર હુ !

તાલીબે-દીદાર—ગઝલ.

જો જમાલે ખાલેકે કવનેન કા **આઇના** હો,
ઉસ **નબીકે** નુરમેં ક્યું હુસન યકતાઈ ન હો.
ફીયા મઝાહો હશર મેં તુમ પાસ હો **અલ્લાહ** કે,
ઓર મુંજેહ **ઝીયારતસે** શકે બાઈ ન હો.
હાય કીસ્મત યું ફેરૂં મેં દરબદર શોરીદહ સર,
મેરા સરહો ઓર તેરે દરકી ખસ શાઈ ન હો.
ઉસકા **ઇમાંહી** નહી જીસકો નહી તેરી તલાશ,
વોહ **મુસલમાં** હી નહી જો તેરા શયદાઇ ન હો.
સુરતે ઇનસાં મેં આકર ખુદ દીખાનાથા જમાલ.
રખ લીયા નામે મોહમ્મદ તાકે રૂસવાઈ ન હો.

ગઝલે-તાલીબે દીદાર—તર્જે-કવ્વાલી—

જબ દેખકે **મોહમ્મદને**, સીનેમે બીના ડાલી,
તસવીરે સીયહ કારી, ઝુલમતકી મીટા ડાલી.
રહમતકી નઝર તુમને, મુજહ આસીપે જબ્બાડાલી,
બીગડી હુઇ મહશરમે, હર બાત બીના ડાલી.
થી **મીસરકી** ગલેયોં મે **યુસુફકી** ફક્ત શુહરત,
પર **હુસને** મોહમ્મદને એક ધુમ મચા ડાલી.
અલ્લાહ હુવા **આશીક-જીબ્રલ** બને **કાસીદ**,
જો બાત ન દેખીથી વોહ બાત દેખા ડાલી.

ગઝલે,—જમાલી—તર્જે—કવ્વાલી.

સાબીર તુમ્હારા **નકશા,** આંખોમેં છા રહા હય,
સાબીર તુંમ્હારા **જલ્વા** દીલકો લુભા રહા હય.
કલયરકી બદશાહી, સાબીરકો દી-**ખુદાને**,
સાબીરકે દરપે બન્દા ધુની રમા રહા હય.
દુન્યાકા મીટ ગયા ગમ, ઉઠતા કદમ હય હરદમ,
સાબીરકા શૌક અયાસા, દીલમેં સમા રહા હય.
આઇનએ નઝરમેં જાનો દાલો જીગરમેં,
શાને ખુદા કે સાબીર, જલ્વા દીખા રહા હય.
હય લબપે **નામ** સાબીર, દીલમેં મુકામ સાબીર.
સાબીરકે દરકા રસ્તા, વાજીદ બતા રહા હય,
ઉશ્શાક કો બુલાકર, ઉલ્ફત જતા જતા કર,
મયદામે હુ કી સાબીર, બસ્તી બસા રહા હય.
બીસ્તરસે અપને ઉઠકર, ચલ તુ બસુ યે **કલયર,**
સાબીર તુઝે જમાલી—દરપર **બુલા રહા હય.**

ગઝલે—એહમદ—

અય ખ્વાજા યે આલમ નુરે **ખુદા,** મુઝે કરકે **ઈશારા** છોડદીયા;
મેરી કશ્તી એબજાડા અય ખ્વાજા, પીચા ક્યું દેકે **સહારા** છોડદીયા,
જરા **નેનકા** દેદે ઈશારા મુઝે, જરા હીજકા હોવે સહારા મુઝે;
ન જ્યાદા ઈસિસે સતાના મુઝે, ક્યુ દરકા ખુલાના છોડદીયા.
બુલબુલ હુમે દરકા તેરે **શાહાં,** જરા લુત્ફો કમરકી કીજે નીગાહ;
ફુરકતમેં અબ મઝે લીજે બુલા, ક્યુ મુજકો બુલાના છોડદીયા.
અય શાહ **મોઈનુદીન** પીયા ખ્વાજા ઉસમાનકે તુમ નુરે નીગાહ;
અજમેરકી ચોખટ દીજે દીખા. ક્યું ખ્યાલ હમારા છોડદીયા.
તેરે દરકે સીવામે જાઉ કીધર, અબ દુસરા ઢુંઢું કોનસા દર;
એહવાલ કહુ કીસસે જાકર મેને સબકા સહારા છોડદીયા.
અય ખાનયે ચીસ્તકે શાહવાર, અહમદકો દરપે બુલવા લે;
મેં ખાજાએ ચીસ્તકે બલહાર, ક્યું અપના નઝારા છોડદીયા.

ગઝલે, કલંદર—શાને મીરાં.

ચલો અય દોસ્તા દેખો **સખાવત** મેરે **મીરાંકી,**
હય ક્યસી ખુશનુમા ઘર ઘર **બશારત** મેરે **મીરાંકી.**
મસીહાસે ન હો અચ્છા મરજ ઉસકોભી દમ ભરમે,
કરે હેં હાફ્ સરતાપા **હીફાઝત** મેરે **મીરાંકી.**
અગર લીખ્ખા ન હો કીસમતમે જીસકે લોહપર કુચભી,
ઉનેભી દાદ દેતી હએ **સુજાઅત** મેરે **મીરાંકી.**
કફનસે ઉસે ઉઠ ખડા હીંદુકા લાસા એકદમ ભરમે,
હુઈ જબ ઉસકી મૈય્યતપર **ઇસારત** મેરે **મીરાંકી.**
અલી કીયા ખુબ પાયા હેઅ વસીલા મેરે મીરાંકા,
ક્યામતમેં ભી હએ હમકો **હીમાયત** મેરે **મીરાંકી.**

ગલશને રેહમત—તર્જે. કવ્વાલી. "શાને મોહંમદ"

પડાલ **કલમા** **મોહંમદકા**, મોહમદ નામ લે લેકર.
કરો **ઈશલામકા** કાઇમ, મોહંમદ નામ લે લેકર.
કરો **જન્નતમેં** ઘર અપના, મોહંમદ નામ લે લેકર.
મોહંમદકો કરો રાઝી, મોહંમદ નામ લે લેકર,
તુમ્હેં અય મોમીનો લાઝીમ-હય હો હઝરતકી ઉમ્મતમેં.
બજાઓ **દીનકા** ડંકા, મોહમદ નામ લે લેકર.
ઉમર ફારૂકને કયસા, મીટાયા કુફ્ર ઝુલમતકો.
જગાયા **દીન—અહમદ** કા. મોહંમદ લે નામ લે લેકર.
ઇસી ઉમ્મતકી ખાતીરસે, ગએ થે ગારે તીરહામેં.
સહાંબાને બહોત ઢુંડા, મોહંમદ નામ લે લેકર.
યેહી હે આરઝુ મેરી, કે જા **હઝરત** કે રવઝે પર.
કરૂં વાં શુક્રકા સીજદા મોહંમદ નામ લે લેકર.
દરે જન્નાત મે પુછા જાયગા—હો કીસીકી ઉમ્મત મેં.
બતાઉ મેં નબી અપના, મોહંમદ નામ લે લેકર.

નાટકે—ચંદ્ર મધુરી—તર્જે—ઉસ્તાદિ.

તેરે લીરે જોબનીઆં બનાએ—રખુંગી: સો તેને લીએ.
સોનેકા ઘડવા હય ઔર ઘડે પર ઝારી—યાર.
ગંગાજળ પનીયાં ભરવાએ—રખુંગી: સો તેરે લીયે—તેરે.
ફુલ મંગાયા મયને **તુરા** બનાયા યાર,
ફુલનકા **ગજરા** બનાએ—રખુંગી: સો તેરે લીયે—તેરે
હાર ભી પહેરા મેને—પહેરી **અંગરીયાં** યાર.
ઝુલ્ફેમે **મોતીઆં** બંધાએ—રખુંગી; સો તેરે લીયે—તેરે

ગઝલે. ફખ્ર--તર્જે--કવ્વાલી.

મય સો જાઉ યા **મુસ્તફા** કહેતે કહેતે,
ખુલે આંખ **સલ્લે-અલ્લા** કહેતે કહેતે.
કીયા જુબ્હ કાતીલને રૂક રૂક અયસા,
જબાં થક ગઇ **મરહબા** કહેતે કહેતે.
મય વલવલ પઢને લગા બેખુદીમેં,
તેરી જુલ્ફાકા માંજરા કહેતે કહેતે.
હુઇ સેકડો **મુશ્કીલ** મેરી આશાં,
ફકત એક મુશ્કીલ-કુસા કહેતે કહેતે.
અદબસે જબાં **થામ** કર રહે ગયા મય,
હબીબે **ખુદાકો** ખુદા કહેતે કહેતે.
પહોંચ જાઉ **યા-રબ** મદીનેમેં મયભી,
ઇસી તરેહ **સલ્લે—અલ્લા** કહેતે કહેતે.
સબાં તુંહી લે ચલ **મદીનેમેં** મુજકો,
બહોત દીન હુવે **મુસ્તફા** કહેતે કહેતે.

ઝબાં ખુશ્ક હોયા ખુદા કેહતે કેહતે,
નિકલ જાએ દમ **મુસ્તફા** કેહતે કેહતે
તમન્ના હય દીલમેં કે દાખીલ હો યા **રબ**,
મદીનેમેં **સલ્લે** **અલ્લા** કેહતે કેહતે.
હુવા તુર પર રો અબ **મૂશાકો** અયસા,
ઝબાં રૂક ગઇ મુદઆ કહેતે કહેતે.
મોહબ્બતમે કામીલ હુવે ઇબ્ને **હયદર**,
શીર કર દીયા સર રઝા **કહેતે** **કહેતે**.

મઝા **હો મહેસરમેં** કુછ મુજસે પુછે,
મેં **હો** જાઉં ચુપ મુસ્તુફા કહેતે કહેતે.
ગદાઈસે શાહી મીલી ફખ્રકો અબ,
યે રૂતબા મીલા મુસ્તુફા કહેતે કહેતે.

ગઝલે, કલયર—તર્જે—કવ્વાલી.

અય દીલે નાદાં ન ઘબરા **ચંદરોજ**, ઈસ જહાંમેં હેઅ સસેરા **ચંદરોજ**,
કુરબ હક તુંઝકો અગર મનજુર હો, છોડ હસતી હો બીગાના **ચંદરોજ**.
ગૌરકી સખ્તીકા સદમા યાદ કર, ખાટ ઔર બીસતરકા સોના **ચંદરોજ**,
કામ ના આએગા પેશે હક સીવા, જોરૂ બચ્ચે માદ બાબા **ચંદરોજ**.
મુરસલોંમેં મુસતુફાઈ કે સીવા, કર ગએ સબ નામ અપના **ચંદરોજ**,
વકત હે, હુશીયાર હો ગફલતસે તું, **કલયરી** દુન્યામેં જીનાહે **ચંદરોજ**.

રફીકે—મેહફીલ. ગઝલે—મુશા તર્જે—કવ્વાલી,

હે ફુચ્છ ઉનારા હુવા સેહરા, કબાકે બન્દ **ટુટે** હેં;
બતા સબકા મજે કીસને, તેરે જોબન કે **લુટે** હેં.
ન તુ સચ્ચા ન તેરી બાત બાત સચ્ચી કાઇ પાઈ હેં;
સરા સર તુભી **જુટા** હે તેરે વાએદે ભી જુટા હેં.
અનારોં કે ચમન મે **દાંત** ખટટે કર દીયે તુજને;
તેરે બુટેસે કદમે દો—સચુકે ખુબ ફુટે હેં.
ન આએગાં કીસીકે દામમે વો મુર્ગે દીલ હરગીજ;
તુમારી ઝુલ્ફોકે ફન્દેમે જોત ફસ કર છુટે હેં.
પરેશાં ઝુલ્ફસે સુંબુલ હે **નરગીસ** મસ્ત આંખે પર;
તેરે ગાલુપે ગુલ સદકે હેં કુરબાન કદ પે બુટે હેં.
યહી હે કોલ **મુશા** કા ન જાના ઈનકી બાતોં પર;
રકીબે રૂસીયા જીનને હે—મેહુહદે હેં જુટે હેં.

નઇ. ગઝલ. તર્જે--કવ્વાલી.

હું ઇશ્કે નબીકા **દીવાના**, કોઇ કુછભી કહે પરવાહી નહી;
ચાહે જો કુછ સમજલે **મસ્તાના** કોઇ કુછભી પરવાહી નહી.

યેહ નામ હય દરદમ પાર હે જગા, ઇસિ નામપે જા મેરી કુરબાં;
હય નામ **મહંમદ** શાહના, કોઇ કુછભી કહે પરવાહી નહી.

અલ્લાહ અલ્લાહ શુબહાનલ્લાહ ફરમાગા **નબીને ઇલ્લાહ**
યેહ કેહકે ગીરાયા બુતખાના, કોઇ કુછભી કહે પરવાહી નહી

મહેરાજકી સબ વો દુલા બના, ઓર સહેરા ઉસકે સરપર બંધા;
થા તાજ સફાઅત શાહાના, કોઇ કુછભી કહે પરવાહી નહી.

અલ્લાહસે જો કુછ ઉસને કહા, **અલ્લાહને** વો મંજુર કીયા,
ઉમ્મતકો થા અપની બખશવાના કોઇ કુછભી કહે પરવાહી નહી.

કૌસર પે ગએ જબ શાહે અરબ મગતોને કહા બાદસ્ત અદબ,
ભર ભરકે પીલા પયમાના કોઇ કુછભી કહે પરવાહી નહી.

 તમામ શુદ.

સુરત બરાનપુરી ભાગળ, ભાજીવાળી પોળ, અનાવિલ લોજની બાજુમાં આવેલા શ્રી "અનાવિલ બંધુ" પ્રી. પ્રેસમાં ગોવિન્દજી દાહ્યાભાઈ નાયકે છાપ્યું.